Haymana açıklarındaki uçakta ani bir motor gürültüsü. Uçak hızla irtifa kaybediyor. Mürettebat paniğe kapılanları *{Cola formülünün sırrını bilenleri}* **teskin etme telaşında.**

Ü C R E T S İ Z D İ R

LEYLEK

ŞİZOFRENGİ

BEN-İM•İŞKEM-BEM

Abdurahman Çelebi - Fax: 900 05 24 Tel: 900 53 49

Canımı sıkan şeyler

Geçen gün arabayı otoparka koydum, Akmerkez'e gireceğim. Orada sevgili dost, büyük insan Falan Filan'ın çok hoş bir barı var. **Barbara.** İyi düşünürseniz başbaşa gibi çağrışım yaptığını farkedersiniz. Adını ben buldum. Çok klas di mi? Hoh hoh . Leziz yemekler, kibar garsonlar. Nezih bir ortam. Hemen her akşam uğrarım. Olur olmaz herkesi içeri almıyorlar. Tam içeri girerken sol ayağımda bir ağrı. Bi baktım ayakkabımın altında koca bir çivi. Ayakkabıda kusur yok. Milano'dan almıştım geçen gidişimde . Hemen Akmerkezin işletme müdürünü çağırttırdım. Koşarak geldi. Beyefendi bir adam. Belki yüz sefer özür diledi. O kısmın temizliğinden sorumlu iki kişiyi gözümün önünde işten attı. Müdürü, Avrupa Birliğinin kapısından başımızı soktuğumuz bu önemli günlerde ele güne karşı bu adamların eğitimi üzerinde hassasiyetle durması gerektiği konusunda biraz haşladım. "Dün köyünden kalkıp şehre gelmiş adamın eline süpürgeyi verirsen bu iş olmaz müdür"dedim.

Canım sıkıldı. Hıfzısıhhayı aradım cep telefonumla. Türkiye'de tetanoz aşısı üretilmediğini söylediler. Çok şaşırdım. Hadi ben ithal aşı getirtebilecek durumdayım. Peki vatandaş n'apsın. Rakkamları aldım. O hiç önemsemediğimiz kıytırık Senegal'de bile yıllık tetanoz aşısı üretimi 3.900 ampulmüş. Yani pes biz bu kafayla gidersek, Avrupa Topluluğuna biraz zor gireriz.

Gazeteye döner dönmez açtım telefonu, Nalburlar ve Tırnak Makasçılar Derneği Başkanına. **Hilmi** mektepten arkadaşımdır. Yurt dışına gitti geldi, baba mesleğine geri döndü. Rahmetli babasını da çok severdim. Cumhuriyetin ilk nalburlarındandı. Hat-

Aferim

Televizyonda bir çocuk var. Geceyarısı çıkıyor. Telefonlara bakıyor. Hazır cevap bir oğlan. Hanımla pek gülüyoruz ona. Amerikada böyle programlar var ben kaç kere yazdım niye bizde de olmaz diye. Aferim çocuğa. Bi tuhaf da adı var.

●Aman dikkat.
Dikkat dikkat

Dün sabah gazeteye geldim. Sekreterim 'İçişleri Bakanı telefonda' dedi. 'Bağla bari' dedim. Sayın bakan geçen hafta benim bu sütunlarda çıkan 'Seçim gezilerinde kesilen kurbanlardan sıçrayan kanları ne yapmalıyız? " konulu yazımı okumuş. Yazıdan çok etkilendiğini, hemen gerekli girişimleri başlatacağını, konunun üzerine hassasiyetle gideceğinden hiç kuşkum olmamasını bildirdi. Ben de ona 'aman bu konu çok mühim lütfen biraz hassasiyet sayın bakan. Yanlış yapmayalım' dedim. Tabii insan devletin yetkililerinin biz daha uyarmadan böyle önemli konuların üzerine gitmelerini istiyor, ama görüyorsunuz ki gene de biz uyarmadan olmuyor. Sayın bakanı hassasiyetinden dolayı kutlarım.

Şimdi yazacağım şeye bayılıyorum

Zeytinyağlı şinitzel.

Geçen akşam gittiğim üçüncü davette kimle karşılaştım? Bilin bakalım. Altıncı kooperatif evimi aldığım değerli müteahhit Ramazan Bey'le. Birlikte çok güzel bir yemek yedik. Zaten ben bu Hilton'un ahçısının yemeklerini her zaman beğenirim. Hele bır zeytinyağlı şinitzel vardı ki harikaydı. Şey de iyidir...Neydi? Tamam. Daha önce bir sefer de Salzburg'da yediydim. Enfesti. Sordum. Şeyle yapıyorlar. Ee zeytinleri topladıktan sonra önce ıslatıp sonra mikrofırınlarda kurutuyorlar. Ondan sonra da fiberglas imbiklerden geçiriyorlar. İnanır mısınız sırf zeytinyağlı şinitzel yemek için Salzburg'a turistler geliyormuş. Bız hala pilav üstü kuruya talim edelim. Yaa. Adamlar yemek olayından bile döviz kazanıyorlar. Yaa. İşte batılının yemek olayına bakışı bu sevgili okurlarım. Yaa. Ya ben şu benim yazılarıma bayılıyorum ya.

Defile

Bir davetiye geldi. Kalburüstü Rotaryenler lösemili çocuklar yararına bir mayo ve tokyo defilesi düzenlemişler. Bir ara gideyim mi gitmeyeyim mi diye düşündüm. Sonra vazgeçtim. Gerçi güzel manken kızlarımız var. Boylu poslu. Uzun bacaklı. Ama gene içki içeceğim. Sonra ekşime yapıyor. Zaten bu aralar midem de azdı. Hep yazmışımdır sağlık en önemli. ••••••••••••••••••••••••••••••

Benim imzamın günü

23 ağustos 1995 perşembe günü saat: 13.00- 17.00 arası İzmir-İncesaz kitabevinde siz sevgili okurlarımla buluşuyorum. Sizi " Kafama takılan şeyler, Hoş baktıklarım, Bak bi daha olmasın ha, Aman da çok keyif aldıklarım, Bak bunu size de tavsiye ettiklerim, geçti artık o devirler dediklerim, Güzeel aynen devam dediklerim, Sevgi herşeyin başı, Canımı sıkan seyyar satıcılar, Kapıcılar, Yoğurtçular, Bizim sitedeki süpermarketin kasiyeri ve Bi kafa atarsam" isimli kitabımın imzam gününe bekliyorum. Sağolsun yayıncım **Şevki Bey**'de aynı saatlerde kitabımın yirmi sekizinci baskıya ulaşması nedeniyle bana bir altın bamya ödülü takdim edecekmiş. Ayrıca çeşitli sürprizler de var. Sizi bekliyoruuuum.

ta memleketimizi Avrupa'da düzenlenen Nalburlar Festivalinde çok kereler temsil etmiştir. Çok emekleri geçmiştir rahmetlinin. Hatta hiç unutmam bir gün benim de gençlik zamanlarım tahsil için Brükseldeyim. Tabii çapkınız. Yanımda Belçikalı bir hatun. Aa bi baktım **Şemsi Amca.** Ağzı da çok bozuktu rahmetlinin. 'Ek şu karıyı da gel benle' dedi. Aslında içim kıyılmadı da değil ama ne de olsa büyüğümüz, o zamanlar büyüklere saygı vardı. Çıktık gidiyoruz. Ne var ne yok. Hoş beş falan. 'Hayrola' dedim. 'Hayır hayır' dedi. Belçika'ya Kralın tırnaklarını kesmek için davet edilmiş. Zamanının en usta tırnak kesicisiydi rahmetli. Çok büyük adamdı çook. Şimdi işte bu Şemsi Amcanın oğlu oldu dernek başkanı, hanımını da severim, yazlıkta komşuyduk bir aralar, çoluk çocuk. Sonra onlar taşındılar. Bizim yazlığın da tadı kaçtı artık hakikaten. İyi aklıma geldi. Şu belediye başkanını da ne zamandır arayacağım. 'O adamlar yolu oradan geçirmeye hala niyetliler mi?' diye soracaktım. Geçende Hamsi Balığı ve Sibernetik Derneğinin ikinci kuruluş yıldönümü kokteylinde bizim bakana da söyledim. Hatta Almanyadan gelen konuk bakan da konuya ilgi gösterdi. Alman, Bavyera tarafındandı. Biraz kaba sabaydı ama akıllı adamdı. Ha.. ne diyordum

İyi insanlar

Dün gece evde uzun uzun şeyi düşündüm. Larcivert eşofmanlarımı giydim. Biraz portakal soydum. Birden aklıma şey geldi, portakal yerken. Sahi neden hep memlekete faydalı insanlar ortadan kaybolur. Neden kenardan kaybolmazlar mesela. Hiç düşündünüz mü? Enteresan dii mi? Öylece dalmış gitmişim.

Günün sözü

Kırmızı yandı dur,
yeşil yandı geç.

Günün fıkrası

Medya'yı ve Komedya'yı Güzelleştirme Derneği'nden Medyalı hemşehrilerim bir fıkra göndermişler, sağolsunlar. Ben okudum ve çok güldüm.

Bizim Lazın biri eşekten düşmüş. Başlamış ağlamaya. Ötekisi sormuş, niye ağlıyorsun diye. Bizim laz " Haçan ben sizin lazınız değülüm" demiş.

Nasıl çok komik değil mi?. Hala gülüyorum bu fıkraya. Hay siz çok yaşayın emi.

PİK-NİK

allem ile **kallem** eski iki samimi arkadaştırlar. Hiç **ayrı gayrıları** olmamıştır. Çocuklukları aynı mahallede birbirlerine yakın iki evde geçmiştir. Fakat bugün tabii **hayâl meyal** hatırlarlar.

Büyüyünce yolları ayrılmış, her ikisi de **ıvır zıvır** bir sürü işin peşinde farklı yollara gitmişlerdir. Yaptıkları işlerin **aslı astarı** olmadığını kendileri de bilmelerine karşın **ya herrü ya merrü** diyerek yaşam savaşına atılmışlardır. İkisi de birbirinden habersiz birçok sıkıntılarla **alt alta üst üste** yaşamış, **eni konu** yorulmuş, **Hanya**'yı **Konya**'yı görmüşlerdir. Yaşadıkları onca **eza cefa** arasında bütün amaçları evlenip **doğru dürüst** bir yuva kurmak, **çoluk çocuk**larının rızkını temin etmeye çabalamaktan başka birşey olmamıştır. Sonunda **halim selim** kadınlarla evlenmişler, evliliklerinde **aşk meşk** olmamışsa da **ufak tefek** sorunları saymazsak **hır gür** de yaşamamışlardır. **Gel zaman git zaman iyi kötü** birer **ev bark** edinmişler,dünya meseleleriyle pek **iç içe** geçmeden **iş**lerine **güç**lerine bakmışlardır.

Yaşlılıklarında dünyadan **el etek** çekmeye hazırlanırlarken daha hâlâ birbirlerinden habersizdirler.

Allem bir gün üzerinde **eski püskü** bir hırka, sallanan sandalyesinde oturmuş bir davet hazırlığı için ortalıkta koşuşturmakta olan gelinlerine çaktırmadan **kaş göz** arasında yaprak sarmalarını götürmektedir. **Kallem** ise yalnızdır. Çocuğu olmamıştır. Kabahat onda olmasına rağmen çocuksuz **yarım**

RESUL ABİ DİYOR Kİ:

Hata yapan ölür. Şeher uşağı olmanında kendine ait bir töresi terbiyesi vardır. Diyelimki birini çok seversin, iki gözündür. Ona bir şey olsa içinin yağı erir. Ama bir hata yaparsa, gerek onu vurasan. Vurmasan nerden anlasın hatasını? Ahmet soruyor bana, "Ağbi niye kendini anlatmıyorsun, tanıtmıyorsun kendini?"
Şimdi ben ne diyeyim? Kardeşim, biz şeher uşağı terbiyesiyle büyüdük. Bizi bilen bilir. "Veli Veli'yi Mekke'de, deli deliyi tekkede bulur" derler. Bizi anlamak, tanımak, bilmek isteyen Veli'ysek Mekke'de, deliysek tekkede bulur. Bizi Mekke'de de bilirler, tekkede de. Yeterki Mekke zamanı Mekke'de, tekke zamanı tekkede ol, iki gözüm. Şimdi ben bunu söyleyesem genç uşak ne anlayacak. Anlamadan bilmeden bilmeden cahilce bir laf edecek, gerek o zaman Ahmedi vurayım. Ula oğlum Ahmet, sen belanı mı arıyorsun? Eceli gelen it cami duvarına işermiş. Ula oğlum, ne sen itsen, ne de ben aziz mübarek caminin duvarıyım. İki gözüm, gelme üstüme. Bugün kafam bir hoştur ha! Gözlerinden öperim, uzak dur - bugün benden.
Bizi bilen bilir. Ahmet de duymuş, kıramayacağım bir arkadaşla geldi tanışmaya. Efendi çocuk, bilgili, okumuş. İnsan seçmesini biliyor, meclis adamı, muhabbet adamı, hülasa delikanlı çocuk. Bana da hürmeti sonsuz. İstanbul'da olduğunu bilmesem şeher uşağı* diyecem. Mutlaka annesi veyahut babasının buralardan bir damarı var. Ben sevdim çocuğu.
Velhasıl bana dedi ki "Resul Abi"** "Biz bir dergi çıkarıyoruz, bize bir şeyler yazsana".
"İki gözüm, emrin başım gözüm üstüne amma velakin ben öyle yazmaktan mazmaktan anlamam" dedim.
"Abi sen konuş, kasede kaydet, biz onu yazarız dedi.
"Hele bir bakalım" dedim.
Şimdi çocuk efendi, kıramayacağım bir arkadaşı ile gelmiş. Ma ben şimdi ne yapayım? Çocuğu kırsam, gerek kendimi vurayım. Baktım büyük şeherlerde eski muhabbet meclisleri kalmamış, genç uşakların feyz alacakları değerli mühim şahsiyetlerle de irtibatları yok, bari biz bir ağbilik yapalım, feyz alsın uşaklar. Çok da ısrar ettiler, kıramadım.
Şimdiki gençlerden bir hayır duası alırsak ne mutlu bize.
Gözlerinizden öperim.

* (şehirli, Diyarbakır kültürünü almış olan çocuk).
** (Bana Abi der).

Üzgün balığı: Sıcak ve ılıman denizlerde bulunur.

yamalak olduğunu iddia ettiği bu hayattan karısını sorumlu tutarak sürekli **ileri geri** konuşmuş, zavallı kadın dayanamayıp öldüğündeyse **allak bullak** olarak vicdan azabıyla eve kapanmış ve uzun süre **konu komşu**ya gözükmemiştir. Daha sonra ise yalnız yaşamaya **ister istemez** alışmak zorunda kalmış ve hiç olmazsa **kap kacak**larını yıkasın diye günlerce aradıktan sonra bir arkadaşının yardımıyla **zor bela** bulduğu hizmetçi kadının sevecenliği sayesinde yavaş yavaş hayata dönmüştür. Ve hemen ardından bu melek yüzlü kadınla **aşna fişna**ya yeltenmekten de geri durmamıştır bizim hınzır **Kallem**. Hizmetçinin onu her terslemesinde **süklüm püklüm** olarak geri adım atmışsa da amacından hiç vazgeçmemiştir. Yaşlılıkta cinsellik bazen fena bastırır. Bilirsiniz. **Olur olmaz çırıl çıplak** soyunup vücudunu seyredenler mi ararsınız, **durup dururken açık saçık** konulardan bahis açanlar mı? Gençliğinizde üstünde durmadan geçtiğiniz bütün meseleler **er geç** yaşlılığınızda başınıza bela olabilir. 'Tam **süt liman** bir hayata girdim. Oh! artık rahatladım dediğiniz anda bir bakmışsınız **abuk sabuk** davranışlar göstermeye başlamışsınız. Neyse biz gene konumuza dönelim. **Allem ile Kallem aşağı yukarı** yetmiş yaşlarındadırlar. İkisinde de birbirlerine ait **ne bir ses ne bir nefes. Yorgun argın** ölümü beklemektedirler. Yaşlılıkta geçmişle **açık seçik** bir hesaplaşmaya girişmek pek kolay değildir.' Ardınızda **estek köstek** de olsa **öyle ya da böyle** geçmiş upuzun yıllar kalmıştır. Belleğiniz **karman çorman**dır. Habire **sapla samanı** birbirine karıştırırsınız. Ve geçen yıllar hakkında **kem küm** etmenizin size hiçbir yararı yoktur. İster **eciş bücüş Allem** gibi yaprak sarmalarını gelinlerinize çaktırmadan götürün isterse **eğri büğrü Kallem** gibi yaşlı kadınlara sarkıntılık yapmaya çalışın bu hayatı duygularınızla **herc-ü merç** olarak yaşamamışsanız eğer ölümü **paşa paşa** kabul etmenizden ölüme doğru **tıngır mıngır** gitmenizden başka yapacak hiçbir şeyiniz yoktur.

H E R K E S İ N 'ŞOFÖR'Ü KENDİNE...

Kapıda taksi dolu hemşerim! Sen onu cebine sor! Şimdiki zamanda uzak yakın kaldı mı?"
Korkunç bir pastane - Sait Faik
Şoför Hasan, geceleri on birden sonra, bagajının kapağını açar, oraya sofra kurardı. Rakı, buz, kavun, beyaz peynir, karpuz olurdu yazları. Küçük ispirto ocağında menemen yapardı.
Yenişehir'de bir Öğle Vakti - Sevgi Soysal - sayfa/241.
Minibüs dolmak üzereydi. Dayısı çok üzgün görünen oğlanla konuşmak gereğini duydu, kahvenin camına vurdu, "Bekle geliyorum" anlamına. O yetişene kadar minibüs doldu. Şoför beklemek istemiyordu, kızdı.
Ayla Kutlu - Sen de Gitme Triyandafilis - sayfa/145
Aktörü Parmakkapı'daki odasına bıraktılar. Şoför olmasa onu taşıyamazdı. Kendini koyuvermiş, lapa gibi. Sonra taksi evinin önünde durdu. Yol çok kısa geldi ona. Şoförün parasını verdi.
Yusuf Atılgan - Aylak Adam-sayfa/24.
"Tetikçiler Caddesi'nden geçerken dikkat edin," diye devam ediyor komutan S, "mümkünse bir taksiye binin. Şoför gerekeni yapacaktır."
Nedim Gürsel - Saraybosna'ya Dönüş.
Otobüse biniyorsun. Kente doğru. Senden başka bir Amerikalı var. Şoför yabancı. Büyük otobüste üç yabancısınız. Hamburg'da pazar günü cansız. Tek yaşayan rüzgar. Şoför kaset çalıyor. İnsanın içinde duygular uyandıran gelişi güzel bir müzik.
Tezer Özlü - Yaşamın Ucuna Yolculuk-sayfa/24
Taksi durağına, kentin en şanslı şoförlerinin beklediği kulübeye doğru yürüdü. Ona gelmek için Ayşe her gece bu duraktaki taksilerden birine biner ve bekleyen şoförlere kentin en güzel kadınını -çok kısa sürse de- görme fırsatı verirdi.
Mehmet Eroğlu - Yürek Sürgünü -sayfa/78
Bizi, Nevşehir'den Derinkuyu'ya getiren taksi, öğlen güneşinde pırıl pırıl parlıyor. Ali şoföre parasını verdi. Taksi ardından toz kaldırıp gitti.
Nazlı Eray - Ah Bayım Ah! - sayfa/162
Ford durdu. Önce, arabası gibi giysileri de yeni olan, bir adam çıktı dışarıya.
Bekir Yıldız-Sahipsizler-sayfa/75
Otomobil şimdi, sanki bozulmuş gibi sürekli çalan kornasıyla sabırsızlanıyor, daracık sokakta ilerleyip bütünüyle durabileceği bir yer arıyordu.
Adalet Ağaoğlu - Yüksek Gerilim. sayfa.176.
"Nereye gidiyoruz hanımefendi?" Taksi şoförünün dikiz aynasındaki keskin bakışlarıyla kendine geldi. "Şey..." diye geveledi. Sesinde nereye gideceğini kendisinin de bilmediği birden apaçık belirdi.
Buket Uzuner - Ayın En Çıplak Günü-sayfa 26.
Kâzım Efendi, kornaya basayım mı diye düşünürken, karanlık sabahın ezikliği çökmüştü üstüne. Direksiyonu tutan ellerine gitti gözü.
Tomris Uyar - Rus Ruleti- sayfa/24
Bir taksiye bindik;-Haliç'e dedik.-Haliç'in neresine, dedi şoför... -Mavnaların yapıldığı yere, Ayvansaray kıyısına.
Çetin Altan - Al İşte İstanbul - sayfa/45
Şoför Kâmil'in bir çift gözü, dikiz aynasında fıldır fıldır dönüyor. Bir gözüyle az önce binen yosmaları ayarlarken, öbürüyle de geriden yetişecek otobüsleri gözetliyor.
Rıfat Ilgaz - Şevket Ustanın Kedisi-sayfa/50
Geceyarısı bir taksi tutup Sanayi Sitesine doğru yola çıkıyoruz. (Gözüm bir yandan şoförde) Dükkanın anahtarları ondaymış, sabahları erken açıyormuş dükkanı.
Murathan Mungan - Kırk Oda - Sayfa 177

Sahicilik (Authenticity) açısından edebiyatımızda bakkal, garson, doktor, kedi, ... araştırmaları önümüzdeki sayılarımızda devam edecektir.

"YOLCU"NUN

Darıca Vapur İskelesi'nde **temiz iç çamaşırları** satılıyor. Yeni. Çok ucuz. Gişeleri biraz geçince, seyyaren. 'Otomobilinizin camından' ya da 'otobüsten inip' alış veriş yapma imkanı.

Ankara'ya giderken sola sapıp Adapazarı Caddelerinde donla **saz çalıp dolaşan yaşlıca amcay**ı görebilirsiniz.

Bir başka yaşlı. İnebolu'da. Kastamonu'ya kadar otobüsle gidin. Oradan minibüsle devam edin. Önde oturun ve hava da sisli olsun. Şoförle mutlaka sohbet edin. Çam ormanlarının arasından akarak denize iniyorsunuz. Dar sokaklardaki taş merdivenlerden tepeye tırmanıyorsunuz. **Amca** tepede hâlâ yaşıyorsa size **İnebolu'nun altmış yıl önceki halini anlatıyor**. Dinliyorsunuz. Yanınızda sevgiliniz de olmalı mümkünse.

Keşan-Erikli sapağında **kırmızı çam balların**ın kavanozu yüz bin civarında. Siz gene de pazarlık edin. "Yüz çok be dayı. Siz de işi öğrendiniz valla. Az ötede yetmiş beşten veriyorlardı almadık" tarzında başlanabilir.

Marmara Adası'ndan geçerken. Asmalı Köyü kahvesinde bir çay, binlerce nar ağacı etrafınızda.

"Şehirlerarası otobüslerde **bagajınızı** sağ taraftan en son verirseniz indikten sonra ilk olarak **beklemeden** alırsınız". Bu bilgiye fazla itibar etmeyin. Bu hususta muavin faktörü çok önemlidir. Önce muavinin yüzüne iyice bakın. Muavin uykucu olabilir. Gece uyku sersemi bir halde yarı yolda inen birinin eline bagajınızı tutuşturucu olabilir. Sonra çok yanarsınız.

Tatvan'dan Van'a vapurla. Güverte kocaman geniş büyük bir oturma salonu. **Ahlat'**ın önünden geçerken dalgalar aynen Kilyos'ta olduğu gibi. Büyük, köpüklü.

Van'da indiniz. Doğru deniz kenarına. Oralarda deniz derler. Sırtınız şehire doğru yüzünüz **Süphan'**a. Hele de karlıysa...

Odun İskelesi'nden **Bozcaada'**ya vapurla gidiyorsunuz, vapur yanaştığında hemen sağınızda kale duvarına yaslanmış 'harika sabah kahvaltısı veren' kahvehane. Çayı duble söyleyin.

Pamukkale Ekspresi. On yedi otuz'da **Bandırma**'dan kalkıyor. Bindikten sonra yarım saat gazete kitap falanla oyalanabilirsiniz. Saat tam on dokuzda pencereden yeşillikler görülmeye başlıyor.

İzmir Garajlarda tuvalete girerken önce **para verip makbuz** alıyorsunuz, işiniz sonra. Koştururken bir yandan da paranızı hazırlayın. Hâlâ öyledir mi ?

Türkiye'nin en ucuz garaj tuvaleti Diyarbakır'da. Trabzon'dakinin yarı fiatına . Diğerlerinden de oldukça **ucuz**.

Behramkale - Assos üç km. **Birinci vites**le inilmeli. Çok dik. Dikkat. Yürüyorsanız eğer yolun sağından yürüyün her an bir otomobil sizi alabilir.

Altınızda beyaz bulutlar. Mavinin içindesiniz. Bulutların üstündesiniz. **Uçak.** Kemere, hava boşluklarına, pilotaj hatalarına sağa sola, hostese, servise fazla takılmayın. Tanrı'nın sesini dinleyin.

Kentte mini bir yolculuk. Arnavutköy **Eğlence Sokak**. Milyonlarca/sayısız erguvan taneleri. İnanılmaz güzeller. Sahi, erguvan ne renktir?

Bebek'ten Rumelihisarı'na saat on altı' dan sonra sahilden yürüyerek yolculuk yaptığınızda **gölgenizin denize düşmesi** hadisesi izlenebilir.

Çok çok yaşlıysanız ve torunlarınız sizin için "**o artık yolcu** " diyorlarsa, 'evet' deyin. En yakın terminalden gidip biletinizi alın.

Doğru Aksaray'a. İndiğinizde taksi tutun, belediye otobüsünü boşuna beklemeyin. Sık gelmiyor. Şöfore 'Ihlara' deyip susun. Uzaklara bakın. Bir damla da yaş olsun gözünüzde. Ihlara girişinde inip vadiye dalın. Vadinin öteki ucuna dek yürüyün ıslık çalarak rahat olun aceleniz olmasın, n'olur olmasın. Arada **Belisırma**'da mola verip peynirli omlet yeyin. Vadi çıkışında otostop. Aksaray-Nevşehir ayrımına dek. Sonra bir tane daha. Tercihan TIR. Bulgardan mal alıp İran'a giderken "hele bir gece eve uğrayayım hanımı çoluğu çocuğu çok göresim geldi"diyen Nevşehirli bir şöfore denk gelin.

Sonra. Sonrası Kapadokya. **Güzel atlar ülkesi**. Birbaşka gezegen. Kanyonlara girin. Mağaralara tırmanın. Farzedin ki kertenkelesiniz. Yaşlıydınız malum, öyle başlamıştık. Bağırın,"iyiydi be iyiydi" diyerek gökyüzüne doğru. Sonra. Sonra artık....

Dönelim. Daha genciz. Gümüşhane'den Trabzon'a doğru **Hamsiköy**'deyiz. Hamsiköy gide gide bitmeyen köy. Mola yerinde 'çay ve mesrit' yazar.

Sırt rengi turuncuya yakın sarıdır. Üreme zamanı çift çift gezerler.

REHBERİ

Orada sütlaç yeyin.

Erzurum-Kars arası Doğu Ekspresi'ndesiniz. Lokomotife girin bir yolunu bulup. Tren tünellere girerken öteki uçtaki ışığın küçücük bir beyaz noktadan nasıl giderek büyüyerek sizi içine alıverdiğini görün çıkışlarda. Hayat gibi. Doğum gibi.

Gece yarısı bir otobüs terminalinin mavi ışıklı neonlarının önünde elinizde valinizle durup sigaranızı yakın. Derin bir nefes çekin . **Biletini**ze bakın ve şehre dair herşeyi unutun. Gidiyorsunuz.

Gidiyorsunuz. Yeriniz pencere kenarı. Gece. Gözünüz dolunayda. Muavin geldi, "nereye abi?"dedi. "Beni **kiraz ağaçların**ın orada indir gülüm" dediniz. Muavin gitti. Gün doğdu. "Evet kiraz ağaçları" diye seslendi şöfor arabayı durdurarak. İndiniz. Kiraz ağaçlarına doğru uzaklaşıyorsunuz...

Gidiyorsunuz. Kiraz ağaçlarını geçtiniz, dutları da. **Tarlalar**. Kurumuş toprak. Ayaklarınızın altında un ufak. Karıncalarla konuşuyorsunuz. Tarla anlarında köylülerle selamlaşarak gidiyorsunuz.

Otomobil'le Orhangazi yönünden İznik'e gelmeden hemen önce bir lokanta. Balıkçılar kooperatifinin orada **'Kopuğun Yeri'** . Nefis balık çorbası. Bir zamanlar öyle olduğu söyleniyor. Biz de daha gitmedik.

Sivas-Erzincan arası **Sakaltutan Geçidi**'ne girmeden önce kasisler. Kola içmeyin üstünüze dökülebilir.

Erzincan. Gece indiniz. Ertesi gün pazar. Kalın canım sabah **Şelale**'ye gidersiniz. Mevsim de yazdır. Karpuzlar sudadır. Rakı, peynir..saç tava..Oh!

Pazartesi devam. Antep'e bağ evinde sahreye. Malatya'da yol kenarı lokantalarına itibar etmeyin, **ezme** filan. Sabredin Antep'de yersiniz.

Küçükkuyu Benzin istasyonunun karşısında biraz solda çok kocaman **sahipsiz bir karadut ağacı** var. Mola verildiğinde bedava karadut sizi bekliyor.

Eğer güzergahınızın üzerinde **Maraş** varsa ve şöforünüz sürekli ağzını oynatıp duruyorsa hemen tıbbi bir mesele aramayın altında.Birşeyler çiğniyor olabilir. Nitekim öyle. Maraş **otu** var ağzında. Maraş otu kafa yapar. Korkmayın kaza yapmıyorlar, adamlar alışık.

Gece otobüslerinde koltukların üstünde yanan küçük ışıkları inceleyin, hani meraklısına kitap okutmaya da yarayan. Doğu ve Batı otobüsleri arasında bu açıdan önemli bir fark yoktur. Genelde gece bu ışıklar her iki otobüs grubunda da kapalıdır. Milletçe uykuyu sevmekteyizdir.

"Otuz dakika yemek ve ihtiyaç molası. Çaylar müessesemizden." Zor bela uyuduktan sonra yapılan anons , açılan kapılar, yanan ışıklarla uyanarak dertli dertli söylenin. Müessese lafının ne tuhaf bir laf olduğunu, kastedilenin şöfor ve otobüs mü, terminal ve bitirim çığırtkanlarmı olduğunu, bu lafın muavin çocukların ağzına yakışıp yakışmadığını düşünün. Uyandınız artık ..İnin de bari tuvalete gidin. Büyük, küçük aynı fiat. Sinir olun. Yüzünüze de yıkayın. **Peçete de alın üç beş tane.** Kanmayın yemek tezgahlarındaki piliçlerin, kuzu etlerinin,patateslerin albenili görünümlerine, size öyle geliyor. İşinizi garantiye alıp sadece pilav ve yoğurt isteyin. Çay için. Bir de sigara. Ayrı bir masada servis yapılan şöforlerinize bakın. Komutanınıza, öğretmeninize, otoritelerinizden birine benzetin onları. Uzaktan saygı duyun. Otobüsün arka taraflarında dolanmaya kalkmayın vakit geçirmek için. Benzin alıyor. Koku yapar. Ha bayılıyorsanız benzin kokusuna orasını bilemeyiz tabi. Türlü türlü zevkler var.

Bazen ne yapın biliyor musunuz? Eğer ağaçlıksa etraf yükünüz ağır değilse vaktiniz de varsa gideceğiniz yere varmadan beş altı kilometre önce inin. Yürüyün. Sanki oraya öyle bir otobüs dolusu da değil, tek gelmişsiniz. Bahçelere dalın ayva koparın, hava sıcaksa bakın ilerde tulumba var. Kafanızı yıkayın, buz gibi soğuk su için . Birşey olmaz korkmayın. Ne var canım yoldan geliyorsunuz, Tanrı misafirisiniz. Belki bir **iki köpek havlar**, belki mal sahibinden çok çok bir iki küfür işitirsiniz hepsi bu. O da olmaz ya...

Çıkın. Başınızı kaldırın. Gidiyorsunuz. Gökyüzü rehberiniz, yolunuz açık olsun. Dönünce ararsınız...evde yoksak bize tele**sekreter**le, çağrı cihazıyla, cep telefonuyla, faksla, bilgisayarla, şunla bunla ulaşabilirsiniz....Daha iyisi siz gidin kendinizi kurtarın.

Yeşil, mavi, beyaz, eflatun, lacivert benekleri vardır.

MONEY FOR RATING

Futbol maçı naklen yayınını hayatlarında hiç maç seyretmemiş iki yaşlı ve çok geveze nine anlatacak. Ve hiç susmayacaklar. Akıllarına ne gelirse söyleyecekler. Futbolcuları değil topun neden zıp zıp zıpladığını, ortada bir o yana bu yana koşup duran karalar giymiş biçare adamın niye kendisini helak ettiğini anlamaya çalışacaklar. Kızlarına televizyondan haber yollayacaklar, fasulyeleri suya koysun diye. Ortanca damadın huysuzluğundan, torunlarının arsızlığından söz edecekler. Küfreden seyircilere çıkışacaklar. Bir yandan da örgü örecekler. Yayın sırasında onlara futbolcuların ve hakemlerin hanımları, kızları, anneleri konuk olacak. Konuklar da ağzı en bozuk ve patavatsız olanlardan seçilecek. Örneğin maç sırasında sert bir hareketle yere düşen bir futbolcunun annesi "Gözü kör olasıcalar. Ben gül gibi oğlumu tekmeleyesiniz diye mi yetiştirdim? Kıçınız kopsun emi!" diyebilecek. İcabında bir çırpıda sahaya girebilecek. Ekrana renk gelecek.

Futbolculara da mikrofon takılacak. Maç esnasındaki küfürleşmeleri, fauller sırasında attıkları çığlıklar anında canlı canlı ekrana yansıtılacak.

Devre arasında gösteri yapan kızlar yaşı elliyi geçmiş ve asgari yüz elli kilo çekenler arasından seçilecek.

Bu değişiklikler yeterince ilgi görmezse

Ünlü futbolcular kadın elbiseleri ile ya da palto- pardesü ile maç ettirilecek. Şişkolarla zayıflar ya da çıplaklarla giyinikler de karşılaştırılabilir. Körlerle sağırlarda. Kellerle fodullarda. Homoseksüellerle travestilerde. Delilerle doktorlarda. Ratingine bağlı bir şey. Maç sırasında sahaya yüzlerce çuval dolusu tavuk ya da tavşan salınabilir. Money for rating. Everything for rating.

Ortam biraz kanlı olsun isteniyorsa hakemlere tabanca verilerek hata yapan futbolcuların vurulması için penaltı noktasından tek atış hakkı tanınabilir.

Diğer programlara dair önerilere gelince: Bize sorarsanız spikerlerin dekoltesiyle uğraşılmasın hiç. Spiker haberler biterken 'Gerçekleri izlediniz' der demez,

stiriptiz yapmaya başlasın olsun bitsin.

Talk showlara çıkmayan kimse kalmadı .Artık fil falan çıkarsınlar. Fil olabilir, gergedan, kanguru, konuşan kedi ya da okuma yazma bilen maymun olabilir.

Reality Showlarda ameliyatların ya da trafik kazalarının canlı yayını düşünülebilir. Kaza olma olasılığı fazla olan yollara kamerayla pusu atılabilir. Kaldırımlara muz kabuğu konup, kabuğa basan kişi sonuca bağlı olarak olay yerinde hazır bulunan şaka programı ya da reality show özel timlerince ekrana getirilebilir.

Bilek güreşleri ünlüler arasında. Çatır çatır kemik sesleri.

Deve güreşleri develer arasında dev yorumcularla desteklenerek.

Milletvekilleriyle iskambilden kule, grafon kağıdından kedi merdiveni, yakan top, inleyen nağmeler konulu yarışmalar.

Her şey rating için.Televizyon adı verilen çadır tiyatrosunda her yol mübah.

:LÜKS BİR ALIŞKANLIK...

i m z a : *kitapçı Kemal*

Size kitaplardan söz etmek istiyorum. Kitaplar derken kitap okuyucuları da buna dahil. İnsanlarda gazetelerin kuponla ansiklopedi verdiğinden beri okuma alışkanlığı biraz olsun ilerledi, tabii ki bunu yüzdeye vuracak olursak tahmini rakam yüzde beş gibi bir artış olduğu saptanabilir. Ben de bunu televizyon ve gazetelerden, özellikle de kitap dağıtım firmalarından öğreniyorum.
Son kitap zamlarından sonra bir de kitabın K.D.V.,si yükselince ben kendi kendime "Tamam artık, her kitap okuyucusu lüks bir insan oldular" diyerek kendimle konuşmaya başladım.
Gerçekten kitap okumak alışkanlık ama artık lüksbir alışkanlık olduğu bu son zamlardan sonra kesinlik kazandı.
Artık bir kız istemeye gidince anne ve babalar oğlunuzun ya da kızınızın 'kaç kitabı var' diye soracaklar belki de. Kitap çeyizlerde yer alacak. Bu şimdilik komik bir varsayım. Ama belli mi olur?
Ben kendimi kitap okuyucuları ve kitapları takip etmekle çok iyi bir iş yaptığıma inandırdım, ama bu işin en zor yanı hiçbir şey bilmeden fakat her şeyi çok iyi biliyormuş gibi davranan okuyucular.
Bazen de öyle pazarlıkçı okuyucular geliyor ki, onlar da ayrı bir dert, gidip bir barda paraları harcıyorlar ondan sonra biraz çakır keyfolunca eve giderken yoldaki herhangi bir kitapçıyauğrayıp birkaç kitap alıyorlar. Sıra para ödemeye gelince söyledikleri ilk söz "Sizde indirim var mı?" Hayır cevabını alınca "Ama biz öğrenciyiz, bize öğrenci indirimi yapın" diye bir pazarlığa tutuşuyorlar ama içtikleri barda öğrenci indirimi hiç kimse istemiyor. Gerçi içki işi zevk işi ama kardeşim bundan sonra da kitap okumak lüks bir zevk olacak (benden söylemesi) ona göre herkes zevkini düşünüyorsa, çok iyi düşünmesi lazım.
Bir de kitap hırsızları var ki, bunlar bu işi kendilerine adeta meslek edinmişler. Okumak için değil satmak için çalıyorlar artık. Satmak için öne sürdükleri bahaneleri ise "Bu kitaplar bana hediye gelmişti ama bende aynısından var, ben bunları satmak istiyorum çünkü paraya ihtiyacım var" ya da "Ben bu kitabı almıştım ama eve gidecek param kalmadı bana bu kitabın yarı fiyatını verirseniz size satmak istiyorum"
Ben yine de işimi çok sevdiğim için bütün kitap okuyucularını çok seviyorum.

Üstteki değerli tablonun adı ' Karadeniz'. Malzeme: Yağlı boya+tuval. İmza: Ayvazovsky. Siyah bulutlar, köpükler, uçurum, taşlar, bir, iki, üç martı sonra uzakta bir tane daha.

...KÜÇÜK ŞEYLER...

eski pantolonunuz ya da çantanızda **unuttuğunuz bir parayı** birdenbire bulmak • gecenin bir vakti dakikalarca süren uğursuz bir **otomobil alârmı**nın birden susması • nisan sonu tarla çileğinin bol **pudra şekeri** ile sevgiliniz tarafından ikram edilmesi • televizyonda naklen seyrettiğiniz 'futbol finali'nin ilk devresi 2-2 berabere bittiğinde devre arasız demlediğiniz **yeni çay** • **güvercin**lere yem vermek • çok taze bol tuzlu **japon ay çekirdeği** ile akşam yemeğinden sonra yapılan piyasa • **arap kızı**nın birden camdan bakmaya başlaması ve (yine-birden) ortaya çıkan toprak kokusu • gece eve yaklaşmışken pis iğrenç sokak köpekleri sürüsünün yanınızdan sizinle **hiç ilgilenmeden** geçip gitmeleri • **dolgu**nuzun düştüğünü sanıp dilinizle kontrol ettiğinizde onu yerinde bulmanız • kalabalıkta gri kahverengi bakışlarla yürürken aniden **bir sokak müzisyeni**nin notalarına girmek • birden girdiğiniz ölümcül/uçurumlu sıkı bir çukurdan sonra **da** otomobilinizin gidiyor olması • önce aldığınız **'para üstü**'nün fazla olmasına ses çıkarmayıp sonra geri vermeniz • **eyvah**'lı, **acaba**'lı, **yoksa**'lı regl gecikmesi sorularını ortadan kaldırarak başlayan ağrılarınız • Kadıköy-Beşiktaş vapurunda martıların havada uçan **simit parçaları** ile beslenmesi • gece saatler süren umutsuz arayışların sonuna gelindiğinde buzdolabının arkasına saklanmış **bir filtreli sigara**ya rastlamak • 'İstemeden gitme' zorunluğu ile verilen **randevu**nun son anda iptalini duymanız • gece geç vakit apartman giriş kapısında pek çok anahtarınızın arasında kilide ilk soktuğunuz **anahtar**ın kapıyı açıvermesi • yolda otomobilinizin **kırmızı benzin ışığı** ile inatlaşmanız ve tam benzin istasyonuna girdiğinizde benzinizin bitmesi, sizin değil canım • gece tam çöp tenekesinin yanından geçerken, içinden önce kıpırdayıp sonra fırlayan bir şey/gölge, dünya güzeli bir **sokak kedisi** ile bakışmanız • omlet yaparken bir yumurtanın **'iki sarılı'** çıkması • hava çok soğuk, yolda bir arkadaşınıza rastladınız, konuşuyorsunuz, biraz önce almış olduğu sıcak 'kestane kebap'lardan birini size veriyor. Kestaneler **sarı siyah**, çok güzel görünüyorlar doğrusu • yeni aldığınız **gül fidanı**nın ne renk açacağını merakla beklerken, tabii bu arada fidan da ilerlemekte, 'aa **mor**' deyişiniz • gece göl (**Kovada**) kenarında, pansiyona doğru yürürken birden tüm

İkinci sırt yüzgeci dikenlidir, kelebeğin kanadına benzer.

YERYÜZÜNÜN BÜTÜN CUMA AKŞAMLARI

gökyüzündeki yıldızların (Orion dahil) gölün karanlık yüzeyinde iki katına çıkmasını, yansımasını, çoğalmasını görmek/yaşamak • dolmuştaki bir kişilik boş yerin dolmasını uzun zaman bekledikten sonra "**Hadi kalkalım**" diyen, 'bir türlü gelmeyen'in parasını vermeye karar vermiş bir sesi duyduğunuzda • unutulan sigaranın örtüye düşmeyip **kül tablasının tam kenarında** kendi kendini tüketmiş olması • bir arkadaşla sebebini yalnızca sizin bildiğiniz bir şeye **kahkahalarla gülmek**, bunu hem de yalnızca bir bakış ya da tek bir anlamsız kelime sonrası yapabilmek • habersiz ziyaretine gittiğiniz ve evde değilse geri dönmenizin çok zor olacağını düşünerek endişelendiğiniz arkadaşınızın evinde **pencere ışığını** yanıyor görmek • karanlıkta **otomat** yerine bir kapının ziline basmak ve zorlukla merdivenleri inmeyi hızlandırdığınızda kapının hâlâ açılması • bir türlü sizi dinlemeyen asi bilgisayarınızı **tek bir tuşla** yendiğiniz an • ortada hiç bir şey yokken ama hiçbir şey, - fol da yumurta da - yokken, sanki bir şey olacakmış **gibi** bir heyecan ya da kendinizi iyi hissediyor olmanız • apartman girişinde önce umutsuzca baktığınız **posta** kutunuzda sonra umutluca bir şeyler görmek -reklam, ilan kağıtları hariç- • şehirlerarası otobüslerde hem **pencere kenarı** hem şoförün arkasında yer bulmak • **sınav günü**nün aniden ertelendiğini duymanız • artık ne yazık ki bir daha ertelenmeyen **aynı sınav**ın son on dakikasında en yüksek puanlı bir sorunun cevabını birden hatırlamanız • idrar yollarınızda kopan fırtınadan kurtulmak için ucu ucuna eve yetişip **tam sınırda** iken tuvalete ulaşabilmek • 'belki bu kalabalıkta **ona rastlarım**' düşüncesinde iken sinema girişinde birden onu görmek ve inanmamak • güneş banyosu sonrası soyulduğunuzu zannedip aslında beyaz izlerin sadece **tuz kalıntıları** olduğunu görmek • ilk denemede mükemmel bir **batik deseni** yakalarken • kaynayan kabaran taşan süt kokusu • 'telefon rehberim nerde eyvah unuttum' diyerek unutmuş olabileceğinizi düşündüğünüz yere hemen **telaşla geri dönüyorsunuz** bir de bakıyorsunuz ki bıraktığınız gibi duruyor, • taşra şehirlerarası otobüslerde muavinin **kolonya** serpmesinde sıçrayan damlacıkları eteğinize ya da pantolonunuza düşürmemeyi becerdiğinizde • kapıyı tam açıyorken içerden **telefonun ses**ini duyup hızla hareket ederek son anda yetişmeniz • yatak örtüsünün, çarşafın, nevresimin yıkanıp ütülendikten sonraki ilk gece **uykusu** • tartıya çıkıp hiç ummuyorken zayıfladığınızı görme • elektrik, su ... gibi bir makbuzu yatırmaya gittiğinizde **hiç** kuyruk olmaması • hata yaptığınızda **tam yüzünüz kızarırken** insanların size hoşgörü ve anlayışla davranmaları • ekmek almayı unuttuğunuzu kendinize kızarak hatırladıktan sonra gecenin bir saatinde mutfakta **taze sayılabilecek** yarımdan fazla '**dünkü ekmek**'i bulu-

TATİL İÇİN YOLA ÇIKMAK

vermek • pazar akşam üzeri sıkıntıyla evde oturken **otomobilli bir arkadaş**ınızın size uğraması • radyoyu açtığınızda birden karşınıza **çok sevdiğiniz bir grubun** çıkması • üşüdükten hemen sonra kahve ya da bol rakılı gecenin sabahı soğuk su içmek, futbol maçından sonra **sade gazoz** • ağaçtan elinizle **meyva koparıp**/toplayıp yemek • geçen yaz topladığınız **renkli küçük deniz kabukları**nın evde yerlerini değiştirmeniz • uzun zamandır **aradığınız kased**in alâkasız bir kasetçide karşınıza çıkması • yerde madeni ya da kağıt **para** bulmanız • sakalınızı kestiğinizin ertesi günü devamlı duyduğunuz '**gençleşmişsin**' sözü • balık tutarken **misina**nın kımıldadığını hissettiğiniz an • "kurumuş" dediğiniz pencere kenarındaki bir saksıda, bir pazar öğleden sonrası, kuru dalların kenarlarında **küçük/neşeli taze yeşil yapraklar** görmek • yağmurlu bir havada başlığı olan bir yağmurluğu yağmurun **şiddet**ine göre ayarlama ayrıcalığınızın olması • pazar sabahı **ikinci kızarmış dilim**inize böğürtlen reçeli ve yağ sürerken • **gözlüğünüzün camı**nı değiştirdiğiniz gün yolda yürürken ya da kitap okurken • denize iki adım atıp su ayak bileklerinizde iken durmak ve **ayak parmaklarınızı** kımıldatarak yumuşak kumlara birazcık/yavaşçacık gömüldüğünüzü hissetmek • otobüs tavanındaki **zile yetişme**ye uğraşırken; bir başkasının zile basması • kitaplığınızı düzeltirken bir kitabın içinde çoktan unuttuğunuz **bir kartpostal**, mektup ya da fotoğraf bulmak • telefonla uzun sorunlu bir konuşma sırasında güç bela uzaktaki **sigaranıza ulaşabilmek** • tam maç seyrederken **elektriğin** gitmesi çok kısa bir süre sonra da **gelmesi** • 'bi kibrit bile mi, yok hakkaten' gece geç saatlerde bulmaktan ümidi tam kesmişken koltuğun hemen altında yere düşmüş, üstelik dopdolu **bir kutu kibrit** bulmak, sigarayı yakmadan önce bir ikisini sırf keyif olsun diye yakıp üflemek • konuşmanız bitip ahizeyi yerine koyduğunuzda **jetonunuzun** geri gelmesi • **kahve falında güzel, hoş şeyler duymak** • kötü bir rüyadan uyanıp onun rüya olduğuna **sevinmek** • Pazar günü 'yine işe/okula gideceğim diye sıkıntıyla' uyandığınızda **'Ya, bugün Pazar'** demeniz • **"aaa, sular geldi"** • yağmurlu bir havada eve giderken evinizden bir önceki durakta inip **yürümek** • baharda gökgürültülerinin ardından gelen sağanağın kesilmesi ve toprak kokusu ve gökkuşağı, **evet gökkuşağı** • bir köy evinde **masmavi bir sabah**a uyanmak • aynı köy evinde öğlene doğru **köpüklü ayran** içmek ağzınızın kenarlarında yağını hissederek • **amirimizin**, bizim için sıkıntılı olacağı baştan belli olan bir günün sabahında **işe gelme**yeceğini öğrenmemiz • **uzun zamandır ilk kez** mektup yazmaya karar verdikten sonra giriş cümlelerini beğenmemek • astığımız resmin yerini beğenmeyip değiştirmek, **doğru yeri aramak** • • •

Derin yerleri çok sever.

K l r b M

yapraklar yaprak- Y a e yapraklar

yapraklar

Z l Z

yaprak

yapraklar

yapraklar

a r a p a y

Vita perdeye sinmiş eski

yaprak

kutu sokak sesleri

yapraklar

su

t a h t a ç u b u k

s a k

tenek-

s l

erengi

delik

Fotoğrafta Küçükkuyu/Adatepe köyünden sardunyalı bir pencere; ayrıntı.

FOTO-GECE

Özel bir banka, Orta ve Kuzey Anadolu'da yer alan şubelerinde bir fotoğraf sergisi açmaya, 'Fotoğraf sergisi turnesi' yapmaya karar vermiş. 1995 - Temmuz 20 - Ağustos 30. Adı "Sıladaki istanbul". Teklif geldi. Ben de bir-iki aydır düşündüğüm bir konuyu, İstanbul'un en önemli özelliklerinden birini -belki de birincisini - 'Gece vapurları'nı önerdim. Kabul ettiler. Örnek olarak Samsun, Ağrı, Erzurum - Horasan gibi yörelerdeki öğretmenleri söylediler; onlara yönelik bir bakış açısını yakalayabilir misin? diye sordular. Evet dedim. Uğraşacak, elimden geleni yapacaktım. Kabul ettiler. Anlaştık. Geceleri çalışmaya başladım.

24 Nisan Pazartesi: Ilford C41 siyah - beyaz film. 400 asa. Arnavutköy iskelesine gittim. Tahmin ettiğim gibi iskeleye bağlı iki vapur. Bomboş. Sabah ilk seferleri için beklemekteler. Adları 'Mehmet Akif Ersoy' ve 'İstinye' . Objektifimde hem vapurun demir tavanı hem eski ahşap döşemeleri hem de karşı tarafın cılız ışıkları. **4 Mayıs Perşembe**: Yeniköy iskelesinin yanında sırasını bekleyen boş Beykoz motorlarından birine çıktım. İnce bir yağmur yağıyor, 'Şehit Teğmen Kalmaz' vapuru kalkış saatini bekliyordu. Vapurun burnundaki projektör kulübesi. 55 objektif kullandım. Film değiştirdim. 1600 asa. Sonra motorla Beykoz'a geçtim. İskeledeki 'Karşıyaka' adlı gemiye yaklaştım. Üst katın boydan boya çiğ neon ışıkları ile alt katın puslu sarı lamba ışıklarının arasından kareler. Vapur kalkarken kıç tarafında oluşan beyaz köpükleri zoomladım. Biraz üstünü, biraz altını. Pervanenin gece telaşı.**6 Mayıs Cumartesi**: Üsküdar-Beşiktaş motorundayım. Yaptığım hesaplara göre Eminönü vapuru Hayrettin iskelesinden kalkacaktı. 'Kilyos III' iskeleden ayrıldı. Soluğumu tuttum. Deklanşör. Tam İnönü Stadı hizasına geldiğinde arkada gece maçı oynanan stadı aydınlatan 4 büyük yoğun beyaz çiğ ışık demetinde açık gri görünmeye başladı. **7 Mayıs Pazar**: Ortaköy. Sandalcıyla anlaştım. İki yüz metre açıldık. Caminin biraz ilerisinde sandalcıya, kayığı akıntıya karşı yerinde saydırmasını söyledim. Çocuklar büyüklerin ellerinden tutuyordu. Kaptanın profilini köşkünden bakarken yakaladım. Sıra sıra turuncu daire cankurtaran simitlerini değişik açılardan tespit ettim. Sigara içenlerin yarı gri/sarı yüzleri. Taksiye atladım, doğru Bostancı. Mendireğin en ucuna yürüdüm. İri iki kaya arasına fotoğraf makinesinin bacaklarını kurdum. Orada oturanlarla lâfladım. Lâfladık. Bira ikram ettiler, içtim. Anadolu'daki köy öğretmenlerine bir sergi hazırladığımı anlattım. İlgilenmediler. Biri gülüp başını salladı. Öteki de transferlerden konuşmaya devam etti. Büyükada'dan gelen/yaklaşan vapur görüş alanıma girdi, sonra da makineme. **11 Mayıs Perşembe**: Kandilli'den vapura bindim. Anadoluhisarı önlerinde 24 objektif ile vapur içini, boş tahta sıraları, yorgun insanları çektim. İki başörtülü genç kızın yüzünü ışıklandırılmış/aydınlatılmış Hisar'ın arka fonu ile çakıştırdım. Gülümsemelerini yakaladım. Memnun oldum.**15 Mayıs Pazartesi**: Harem. Kız Kulesi'nin karşısında sahilde oturup ayaklarımı denize sarkıttım. Biraz sonra Üsküdar - Beşiktaş vapuru geçti. Peşinde martılar. Soluk mehtap ışığı martıları aydınlatıyordu. 'Beyaz kanatları' bacanın, dumanın civarında çektim. Kanlıca'ya gittim. Deniz Taksi'yle anlaştım. Üç saat için 500 bin lira. Boğaz'a açıldık. Uzaktan Kanlıca'ya yaklaşan vapur 'Caddebostan'. Üzerleri demir tellerle sarılı tavan ampullerini zoomladım. **23 Mayıs Salı**: Heybeliada'nın üstlerinde yamaçta Şakayık Sokağı'nın tam köşesinde makinanın ayaklarını kurdum. 30 derece bir açıyla deniz görünüyor. 105 objektif kullandım. 'Sarayburnu' vapuru iskeleye yaklaşırken; gece doğarken. **24 Mayıs Çarşamba** :Akşam Çanakkale otobüsüne bindim. Gelibolu - Burhanlı Mevki'indeki tersanede/yolda indim. Kıyıda iki terkedilmiş eski vapur; yıllardır orada. 'Altınkum 74' ve 'Göztepe'. Yine ayrıntı çalıştım. Geçen bir otobüsle sabaha karşı İstanbul'a döndüm. **5 Haziran Pazartesi**: Boyacıköy sırtlarında Hakkak Yümni Sokağı'nda eski Hayat Bahçesi'ne gittim. Önümde dik bir yamaç. İnşaatlar, çöpler ve arsalar arasından aşağısı kuşbakışı görünüyordu; tüm boğaz. Makineyi kurdum. Çok zayıf, üzerleri dökülen iki kişi şarap içiyordu. Sadece sigara istediler. İlgilenmediler. 'Ortaköy' vapurunu Kanlıca koyunu geçerken. **6 Haziran Salı**: Rüzgar vardı; Yağmur... ışıklar çok iyi. Sevindim. Beylerbeyi Camii. Durumu anlattım, hocadan izin aldım. Şerefeye çıktım. İskele meydanındaki çınar ağaçlarının üst dalları arasından geçen ışıklı vapurlar. 'Bayraklı' nın projektör kulubesi yoktu. Vapurun burnundaki 'ı' harfininnn hemen yanında iki dairelumboz deliğinden sızan koyu sarı ışıkta vapurun gözlerini buldum.**17 Haziran Cumartesi**: Çeşitli boyutlarda ısmarladığım basılmış fotoğrafları alıp çerçeveciye bıraktım. **28 Haziran Çarşamba**: Çerçevecide tüm tamamlanmış işleri dikkatle inceledim. Defalarca. İki tanesini beğenmedim, ayırdım. Kalanları otomobille Bankanın Kültür İşleri Dairesi'ne götürüp, teslim ettim. Ayrıldım.

Meltem'e telefon ettim. Yarın için çağırdım/davet ettim. Gece. Patates kızarttım. Yanına pilav ve salata yaptım. Yoğurt evde vardı. Kahve içtim. Hür Yumer'in "Ahdımvar" adlı kitabını okumaya başladım, yağmur yağmaya başladı (bütün pencereleri açtım); sabaha doğru bitti. Öğleyin Meltem geldi. Gece dışarı çıktık, makinemi evde bıraktım. Bir paket filtreli Gitane aldım. Eminönü'nden gece turistik boğaz vapuruna bindik. Walkmen'ini de getirmiş; bana Klaus Nomi, dinletti. Yanımızda oturan turistin İstanbul Streets ve İstanbul Rehberi kitaplarınını karıştırırken bazı aralık'lar dikkatimi çekti. Sokak değil aralık. Eylül /Ekim aylarında bir ara Beyoğlu'nun aralıklarını 04.00-07.00 arası fotoğraflamaya karar verdim. İnsan ağırlıklı. Portreler. Onlar gece hareketleri içinde iken. Bu aralıkların isimlerini ve yerlerini haritada bulup bir kağıda yazdım/çizdim: ***Beyoğlu bölgesi: Emin Çeşmesi Aralığı, Halıcıoğlu Aralığı, Sakızağacı Aralığı, Taş merdiven Aralığı, Bostan Aralığı.***

Kumu muhit olarak seçmiştir.

NİRENGİ

Kavunıçı: Karakterlidirler. Dışarıdan sert görünmelerine karşın içleri yumuşacıktır. Cool muhabbetleri vardır.

Camgöbeği: Kilolu camlarda olur. Tam karşıdan bakıldığında belli olmaz. Kapalı havalarda bazen denizde aynı renk olur.

Kahverengi: Örgütlüdürler. Granül olanları yuppie'dir ve telvesizdirler. Ardında telve bırakmayana kız vermezler.

Vişneçürüğü: Çekirdeği kırılamaz. Hava ile okside olur, çürür. Havasız ortamda likörü yapılır, içilir.

Yavruağzı: Fetişist bir yaklaşım. Yavrubacağı da olabilirdi.

Gecerengi: Filmlerin karanlık açık hava çekimlerinde, güçlük çekildiği dönemlerde açığa çıkmıştır. Hem karanlıkmış, hem de aydınlıkmış hissi verir. İyidir...

Sıçankuyruğu: Çok hızlıdır. Tek parça canlı görmek nâmümkündür.

Ördekbaşı: Söğüş ya da sote olabilir. Karides ve siyah zeytinle tabakta uyumluluk gösterir.

Kremrengi: İkizler burcudur. Çift karakter gösterir. Gece "kremrengi", gündüz "mayonezrengi"dir. Anlaşamam...

Gülkurusu: Evde kalmış, bakımlı, ağdalı gül. Sevicidirler, demetler halinde görülürler.

XLVIII.

Kendini beğenmiş şişko Hititli tüccarla köprücücesi, ilk kez Lamponia Panayırı'nda karşılaştılar. Tüccar, cücenin deri ve kumaşlarla yaptığı rengarenk "Dokuz öpüşen balık" bayrağını çok beğenmişti. Deniz kenarındaki panayır meydanının yüksek taş duvarı üzerinde rüzgârda ya da rüzgârsız olağanüstü güzel görünüyordu. Tüccarın panayır bittikten sonra bu bayrağı satın almak istemesini genç cüce bir şartla kabul etti. Karşılığında altın ya da para istemiyordu. Yıllardır duyduğu ama bir türlü göremediği "Kardansçıları çıngırağı" istiyordu; üstelik üç tane. Herkesin bildiği kadarıyla bu kar dansçıları çok uzak bir ülkede yaşıyor ve gece ya da gündüz her kar yağışında flüt ve çıngırak eşliğinde açık yeşil elbiselerini giyip dans ediyorlardı. Peki dedi tüccar gözlerini kısıp. Ama ancak seneye, tekrar bu panayıra geldiğinde getirebilirdi istediklerini. Bayrağı şimdi alabilir miydi? Kısa bir sessizlik oldu aralarında. Evet dedi cüce ve uzattı kocaman bayrağı, aynı anda etraflarındaki panayır kalabalığından gizli bir mırıldanma yükseldi. Cüce şakadan somurtarak ve de gülümseyerek ***"Hem karşımızdakinin nasıl bir 'o' olduğunu, hem de o'nu olduğu gibi kabul etmeyi 'Evet'" demenin dışında başka hangi yolla öğrenebiliriz ki!"*** dedi neşeyle. Bu arada tüccar bayrağı katlayıp oradan uzaklaşmaya başlamıştı bile.

Aradan bir yıl geçti. Lamponia Panayırı yaklaştıkça herkes tüccarın yolunu gözlüyordu. Köprücücesinin bu yıl için yaptığı bayrağı daha kimse görmemişti henüz, sadece sol yanağı mor yanık izli çingene sevgilisi biliyordu, bayraktaki resimin neye benzediğini.

Panayırın iki gece öncesi cüce, uzun ve keyifli sevişmesinin /sevişmelerinin neşesiyle sabahtan itibaren gün boyu herkeslere takılmış, köydekileri eğlendirmiş; çeşitli güzel taşkınlıklar, muziplikler yaparak, etrafındakilere 'nedenini bir türlü anlamadıkları' değişik hoşluklar saçmıştı. Bir şekilde küçük liman köyündeki herkesi neşelendirmeyi bilmiş/başarmıştı. Gün sonunda, akşam üzeri, hem rıhtımda mavi çizgili bir toprak testiden karadut şurubu içip balık tutuyor hem de artık dinleniyordu.

Aynı saatlerde, gece doğmaya hazırlanırken , şişman Hititli tüccarın köydeki tek hana geldiği duyuldu. Biraz sonra da tüccar kısa bir soruşturmadan sonra yerini öğrendiği, kıyıda balık avlayan köprücücesine elindeki küçük deri torbayı uzattı. İçinden yeşil-kırmızı-siyah bakırdan yapılma üç küçük çıngırak çıktı, aynı anda da etraftan büyük bir alkış koptu. Herkes çok sevindi. Bu arada cüce kaşlarını çatarak kendisinin taklidi yaparken bir yandan tebessüm ederek ***"Bazen haklı çıkmak 'Evet'in neresinde saklıdır?"*** dedi. Herkes cücenin ertesi sabah asacağı yeni panayır bayrağı daha da çok merak etmeye başladı nedense.

Karın kısmı düzdür.

"ŞOK OLMAK"

İ S T İ Y O R U Z

"İnsan olamıyoruz bari şok olalım gitsin be!" diyoruz. Yani yanlış mı düşünüyoruz?

Birileri-bir şeyler bizi şok etmeli ve vakit geçmeli.

İçimizden geçen düşünceler şu sözcüklerin içinde gizli.

İşte burada: "Şok olmak istiyoruz. Kılımızı kıpırdatmadan sersemlemek, aptallaşmak istiyoruz. Buna çok ihtiyacımız var. Ne mutlu ki TV kanalları şok belgelerden, mühim ifşaatlardan, tüyler ürpertici gerçeklerden geçilmiyor. Kanallar arasında şöyle bir çılgın yolculuğa çıksak, kendimizi televizyon uzayında üzerimize üzerimize gelen 'şok belge' meteorlarının arasına kumanda(nı)mızla ışınlasak, memleketimizin sevilen dürtülerinden şok olma dürtümüzü doyursak" diyoruz. Görüldüğü gibi çok güzel konuşuyoruz.

Buradan bütün TV kanallarındaki yapım sorumlularına, spikerlere sesleniyoruz:

"Şok edin bizi. Bakın size tüyo veriyoruz."

Söyleyin açık oturum ve talk-show'lara (kısaca show diyeceğiz) herkes elinde belgeleri, dosyaları ile gelsin.

'Belgesi olmayan içeri giremez, hadi girdi diyelim hayatta çıkamaz' yazılı bir levha asın öncelikle stüdyonun kapısına.

Giriş kapısına tartı koydurup noter huzurunda belgeleri tarttırın. Belgeler için inandırıcılık eşiğini 2kg. dolaylarında ağırlık olarak standartlaştırın. 2 kg.dan aşağı belgesi olanları içeri almayın. Boşuna kafamızı ütülemesinler.

Belge ağırlığı 10 kg.ı aşanları **belgemen** kokartı takarak koltuklara, 10 kg.ın altındakileri **belgeboy** kokartıyla tribüne oturtun. 5 kg ve altındakileri hiçbir yere oturtmayın .Bu onlara ders olsun, ayakta dikilsinler. Kokart falan da takmayın.

Show'da ilk ve sonsöz hakkı için en ağır belgeleri getirenleri (10 kg. ve üstü) dikkate alın. Söz sırasını tartı sorumlusunun spikere verdiği tartı belgesi doğrultusunda bilimsel olarak saptayın. Opobjektif olun. Hak geçmesin.

Yapılan değerlen-··meye göre birinci gelen Belgemen'e belgesini kameraya (kamuoyunun gözü-kamugöz) doğru yaklaşık on beş saniye tutarak fazladan bir konuşma hakkı tanıyın.

Show sırasında belgemenlerin getirdikleri dosyaların üzerine çıkıp güreşçiler gibi bir dakika kadar poz vermesini sağlayarak (dileyen milli marşı ya da sevdiği bir başka eseri okuyabilir, sakıncası yok) bir seremoni gerçekleştirirseniz çok çok iyi olur.

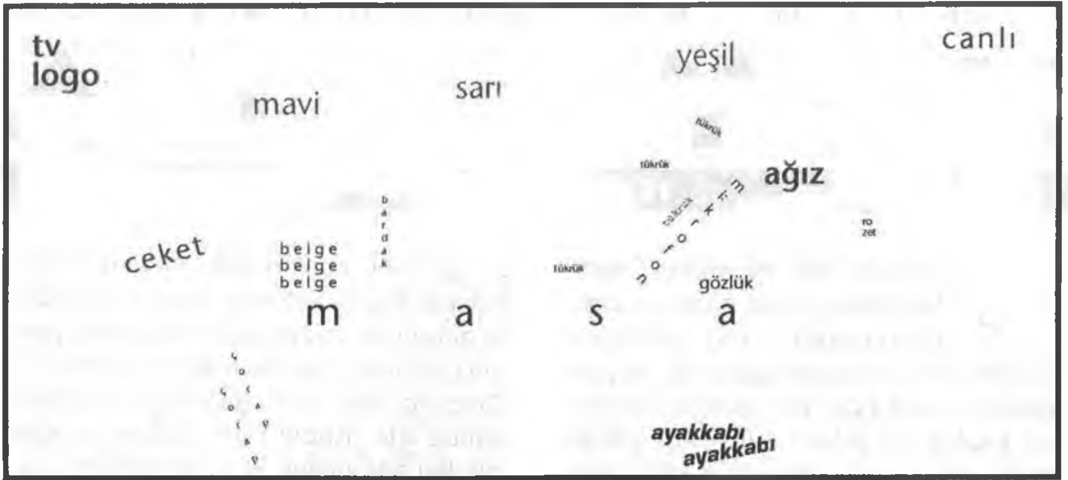
Bu görüntü kamuoyuna kamugözden gösterilirken, hangi Belgemen'in daha ikna edici bir mertebeye yerden yükseklik olarak eriştiğine dair bir mini referandum gerçekleştirmezseniz valla gözümüz açık gider.

Belgemen'lerin "Elimde belge var" tiradına karşılık sunucuların "İyi de kaç kilo? Ne kalitede? Başka ne var?" gibi yersiz sorularla zaman kaybetmemeleri için:

1. Show sırasında Belgemen belgesini havaya kaldırarak göstermeye başladığında altyazılarla Belgemen'in yaşını, daha önce kaç adet

127 nolu belgenin fotokopisi. 12.8 kg., hafif sarı, imzalı, ılık mühürlü, sevecen, terazi burcu, abaza.

show deneyimi olduğunu, showlarda ortalama konuşma süresinin geçen yıl ve bu yıla ait rakamlarla kaç dakika olduğunu, hangi yıl belgeboyluktan belgemenliğe yükseldiğini, belgelerin ağırlığını, kağıtların kalınlığını, kağıtlardaki zımba deliklerinin uyumunu-ki kağıtların hepsi aslında birer şok belgedir, burası çok önemli-,yazılarda kullanılan fontların okumaya uygunluğuna dair istatiki bilgileri belirtin. Görelim. Öğrenelim.

2. Show süresince sözün konuda kaldığı süre, belgemenlerin sözle oynama sürelerini yüzdeli rakamlarla arada bir ekrana getirin.

3. Show aralarındaki reklamlarda en ünlü belgemenler değerlendirilsin. Örneğin bir traş bıçağıyla traş olurken,şokella yerken ya da çiklet çiğnerken. Çok etkileyici olabilir. Bir şok da oradan. Yok yok aslında en iyisi onları kağıt firmalarının reklamlarında kullanın ya da yakında bir 'Şok Belge Üretim,Elde edim,Gösterim İnc."kurulursa orada.

4. "Elimde belge var" tiradına karşı sunucu bütün bu önlemlere karşın dayanamayıp "Efendim. Görüyorum ki bütün eller belgeli zaten. Üstelik hepsi de şok edici. Annecim! Uu tüylerim ürperdi. Neyse sizin başka neyiniz var?" sorusunu sorduğunda showmenin çantasına eğilerek "Bende papaz döper , bir de teyp kaydı, yetmedi üstüne bir de video kasedi, yetmedi söz konusu ettiğim şahsın en yakın arkadaşı şimdi halkımıza bütün gerçekleri anlatacak, yetmedi Di Pietro'mla geldim." diyerek hepsini teker teker çantasından çıkarmaya başlayarak güzelim ekranı şehir hatları vapuruna döndürmesine karşı set ekibini hazır bulundurun. Böyle programlarda herşey olabilir. Eğer program gerçekten de vapura dönecekse en azından iki gün önceden "İki gün sonra şok vapuru bu programda. Hepinize Allah sinir sağlamlığı versin ya da nasip etsin (kanalına göre)" şeklinde anonsa başlayarak heyecanı arttırın. Önce meraktan sonra şoktan ölelim.

5. Belgelerin ya da belgemenlerin inandırıcılığıyla ilgili olarak hani olur ya minireferandum sonuçları kafa kafaya çıkarsa stüdyoda noterin yanında her ihtimale karşı imam, rahip, darphane müdürü bulundurun. Belgemenlere inançlarına göre Kuran,İncil ya da paraya elbastırın. Baktınız gene eşitlik bozulmadı.Kura atışına gidilir.Gerçi bu yöntem pek hakça değildir ama görüldüğü gibi başka bir çare de kalmadı. Çünkü biz ekran karşısında oturan canlılar olarak netice isteriz. Neticeye meraklıyız.

6.Madem tüy ürperttmeye düşkünsünüz. Tamam anladık. O zaman şok belge ifşaat vakitlerinde fona rüzgar efektleri koyun. Hatta rüzgar eşliğinde hafif gıcırdayan kapıdan içeri birinin girdiğini ve üzerimize doğru adım sesleriyle çıtırdayan tahta merdivenlere basarak geldiğini hissettiğimiz efektlerden yararlanın.Ya da daha kolayı ünlü bir baritona ekrandan aniden 'Boo!' dedirttirin,olsun bitsin.

7. Bizden bu kadar. Söyledik,işte. Şok olmak istiyoruz. Şok edin bizi. Birşey olamıyoruz bari şok olalım gitsin be!

İkinci sırt yüzgeci dikenlidir, bir kelebeğin kanadını andırır.

A FILM BY SIZOfRENGI

HAYMANA

KONNEKŞIN

Ağustos 1995. Haymana Ovası. Haymana Ovası gazoz yuvası. Haymanalı ünlü gazozcu Rüstem imalathaneyi kapamış, akşam namazını eda edip eve gelmiş, hanımının yaptığı az şekerli kahvesini çoktan içmiş, bahçedeki gölgelikte kestiriyor, arada da sol bacağını tatlı tatlı kaşıyor. Hafif, serin bir rüzgar esiyor.

Aynı.saatler. Haymana Ovası açıkları. Gökyüzü. Bir uçak. İçinde Coca Cola firmasının üst düzey yöneticileri. Ne kadar üst düzey? Çok üst düzey. Coca Cola'nın sırrını yani hayatın gerçek tadını bilen on kişiden sekizi (biz bilmiyoruz, sadece tadıyoruz, ama şimdilik... birazdan herşey değişecek ...hah ha... burada sinsi sinsi güleriz). Keyifleri yerinde Gobi Çölü'ne gidiyorlar. Bir orası eksik kalmış, orayı da Coca Cola'ya kavuşturacaklar.

Aynı saatler Los Angeles açıkları. Karayolu. Highway 97. Bir trafik kazası. İki ceset. Üstlerinde birerden iki tane underground gazete örtülü. Yakın plan. Ölenler Coca Cola'nın sırrına sahip diğer iki kişi. Kaderin garip bir cilvesi. Birisi ölmeden önce asfalta kanıyla **iks** çizmiş. Cesetlerin başında düşünceli iki kişi. İki polis. Biri Dörti Heri Clint Eastwood, diğeri onun içine kapanık ama gözünü budaktan sakınmaz ortağı Julio Andy Garcia. Kamera cesetlerin üzerindeki gazeteden bir uçağa doğru uzaklaşarak kararıyor.

Haymana açıklarındaki uçakta ani bir motor gürültüsü. Uçak hızla irtifa kaybediyor. Mürettebat paniğe kapılan Cola'cıları teskin etme telaşında. (Adamlar zengin tabii, canları tatlı.) Neymiş? Korkulacak birşey yokmuş. Ulan kanat koptu gidiyor bu mürettebat hala görev yapma peşinde. (Lafa da bak, mürettebat...) Gerçekçi olun biraz gerçekçi. Düşüyorsunuz işte. Kabul edin. Düşen uçağın içinden görüntüler. Her şey birbirine karışmış. Feryatlar, çığlıklar falan. İnsanlar alabora. Tatsız görüntüler. Hiç anlatmayalım daha iyi. Zaten birazdan uçak düşünce hep birlikte olay yerine bağlanacağız.

Gazozcu Rüstem gölgelikte burnuna konan sineği kovalıyor. Oh! Pek de tatlı uyuyor. Çok özendik.

Büyük bir gürültü, ardından patlama. Dumanlar. Coca Cola'cıların uçağı Haymana Ovası'nda paramparça. Rüstem gürültüye uyanıyor. Atlayıp traktörüne, bir saatte enkaza ulaşıyor. Parçalanmış cesetler. Uçağın motoru hâlâ yanıyor. küçük patlamalar oluyor. Pilot kabini gövdeden kopmuş uzaklarda. Kara kutu nerede? Rüstemin işi değil o. Kara kutuyla televizyon seyircileri ilgilendirilecek akşam haberlerinde. Dumanların arasından "help... help..." diye bir inleme duyuluyor. Colacı Kristofır'dan inleyen nağmeler dinliyoruz. Şiddete çok alışık bir millet olduğumuz için ölmek üzere olan Cola'cı Kristofır'ın sesi bize nağme gibi geliyor. Gazozcu Rüstem help nedir bilmez ama adam kelp dese de fark etmez. Çünkü Rüstem insan canlısı. Alıp Kristofır'ı traktöre yerleştiriyor. Sekiz Cola'cıdan yedisi sırlarıyla birlikte Gobi'yi göremeden ebediyete intikal etmiş durumdalar. Kristofır ise fena yaralanmış, belden aşağısı tutmaz durumda.

Belden yukarısı da zaten bir anlam ifade etmiyor. Rüstem dil bilmez lisan bilmez, Kris ise aksanlı İngilizcesi ile inlemekte. Rüstem şu anda inlemeleri dinleyemiyor, traktör kullanıyor. Dinlemeye kalksa da gürültüden duymaz. Eski model bir traktör altındaki. Koskoca Haymana gazoz kralının altında külüstür bir traktör. Hikayemizin şu dakikalarında Rüstem başına konan talih kuşunun henüz farkında değilse de kader ağlarını örmeye başladı artık. Birazdan o da fark edecek. Kris -ki son nefeslerini Haymana Ovası'nda kesik kesik vermekte- Amerika kıtasına İsveç'ten göç etmiş bir aileden gelmekte. Gençlik yıllarında bir yandan Harvard'da tahsilini sürdürürken öte yandan folk müziği yapan gruplarda şarkıcılık yapmış. '68 - 6'9 -'70 falan. Ve o kadar. Kri şimdi Coca Cola'nın General Manager'idir. Doğal bir güzergâhtan doğru Coca Cola generalliğine kısacası. Kr allah aşkına ne işin var senin Haymana Ovası'nda, çok gizli tuttuğunuz 7X formülünü ezberleyene kadar Türkçe su nasıl istenir öğreneydin. Hayatta ilk intibalar çok önemlidir evet, ama Rüst ile Kıris'in traktörün üzerinde çaresizlik içinde boş boş bakışmalarının hayattaki ilk intibalar bahsiyle pek de bir alakası yoktur. Çünkü Haymana Ovası'na düşmüş bir uçakta intiba aranmaz. Yaralı aranır ki bulundu. Kara kutu aranır ki işimiz bu değil. Trak yavaş yavaş ilerliyor keçi yollarından. Kris "sevın x..sevın x" diye garip sesler çıkarıyor, bostan korkuluklarını cyborg zannedip ürküyor. R gavurun gazoz istediğini sanıyor . Traktördeki kasalardan bir şişe Haymana Gazozu çıkarıp K'ya ikram ediyor. Şansın varmış bu gazozları ben imal ediyorum. Sevın ap bunun yanında abdest suyu kalır" diyor ,Rüstem.

●Bu spotta okunmaya değer bir şey yok. Ötekine geçiniz.

Tam bu sırada CNN. Cola generallerinin hepsinin garip ! bir tesadüf sonucu aynı gün öldüğünü flaş flaş geçiyor,dünyaya. Kel, kır saçl, uzun saçlı, boğazlı kazaklı, yelekli, tayyörlü, ingilizce konuşan bayan ve baylar dünyaya bu feci haberi yayıyorlar. Bütün televizyonlar ihya olmuş durumdalar. Çok kaliteli on ölü. Son derece esrarengiz olma ihtimali taşıyan iki kaza. En az bir haftalık birinci sınıf erzak. R bütün bunlardan habersiz.

Los Angeles Emniyeti'nde tarihi bir gün. Ortalıkta FBI, CIA, NBC, ABC, ÇBS, İnterpol, Monopol,Janpol, Savak, Ravak ajanları cirit atıyor. Clint ofisinde durumdan rahatsız, Andy Garcia'ya 'Hadi gidelim' diyor, Magnum'unu ustaca kontrol ederek. 'Nereye gidiyoruz şef?' diye soruyor Garcia, gözlerinde heyecan dolu bir serüvene atılmak üzere olmanın ışıltılarıyla. Cevabı biz verelim. Haymana'ya geliyorsunuz. Olay yerinde ipuçu arayacaksınız, geldiğinizde enkazın ve cesetlerin etrafını beyaz tebeşirle çizilmiş bulacaksınız, oradaki görevlilerin aptallıklarına sinir olacak, çok yorulacak, sürekli olayla ilgili kafa patlatacak arada kadın kahramanla (Haymana Kaymakamı Sevim Hanım, otantik esmer, siyah saçlı, kara gözlü, gizemli bir kadın) duygusal anlar yaşayacak, FBI ajanlarıyla yöntemleriniz hususunda -biraz sertçe de, ondan -çeşitli tartışmalar yaparak , başından beri sizinle olan yüreğimizi ağzımıza getiren ölüm tehlikeleri atlatacak -olay bir örgüt işi - ,finalde müzik eşliğinde kararan perdenin ardında bir meseleyi daha halletmiş olmanın huzuruyla yavaş yavaş

kaybolacaksınız aklınız sıra. Çok beklersiniz. Burası Türkiye. Haymana Ovası. Amerikan filmleri bize sökmez. Buralarda kader herşeyi halleder. Geldiğinizde göreceksiniz nokta nokta noktalamalarınızı. Cli ve And. Kafadar ikili. Kendilerini Kid ve Cassidy zannediyor, hıyarlar. Gelin. Gelin de görün egzotik doğuda sizi neler bekliyor. Hah ha. Havaalanı. Müthiş ikili son kontrolden geçmişler, uçağa doğru ilerliyorlar, ellerinde çantaları.

R'nin evi. Kristofer Haymana Gazozu'nu içmiş, gözleri parlıyor 'Wonderful ..wonder... Won Won ..." diyerek dabılyu dabılyu sayıklıyor. Beden dilini kullanarak kağıt kalem istiyor Rüste'den. Kıristo'nun sayıklamaları Rüst'e çok ilginç geliyor. "Karı bu herif ne demek istiyor acaba, en yakın ingilişce kursu burdan en aşşa beş saat çeker" diye söyleniyor. Karısı sürekli bir (Cesur ve güzel) izleyicisi olduğu için Kıristof'un kalem kağıt istediğini kolaylıkla anlıyor. Gidip hemen kalem kağıt getiriyor. Kalemin yazmadığını görünce "Hay aksi şeytan" diye bağırıyor. Kristo 'hay aksi şeytan'ı duyunca Rü'nün karısına sevgiyle gülümsü yor, aralarında bir yakınlaşma oluyor ister istemez. Rüst bu durumu fark ederek karısını kalem getirmesi için komşuya yolluyor.

Rüst ile karısının komşuları olan Nazife ve Neil çifti okuyucularımızın da çok iyi bildiği gibi aralarında yeni doğan kızlarına isim bulma tartışmasını halen sürdürmekteler. R'nin karısı olanları anlatınca o sırada uydu antenli tv'den CNN izleyen Neil merakla Rüst'lere koşuyor.

Neil hemen Kristo ile konuşmaya başlıyor. Kris'in tam bu sırada öleceği tutuyor. Aralarında topu topu bir paragrafı dolduracak kadar cümle geçiyor ve Kri ölüyor. Derin bir sessizlik... Uzaklardan bir köpek sesi geliyor. Rüst ile karısı şaşkın şaşkın bakışmaktalar. Neil Kr'in gözlerini kapatmakta, istavroz çıkarmakta.......Rüst "Ne dedi?" diye sormakta Neil'e.................

Devam edecek

PARKLARI KİM AÇAR?

Sabahın en erken saatlerinde ışığın her şeyi (uzakları da) yavaş yavaş görünür kılmaya başladığı saatlerde, kimsesiz, bomboş, sakin, in cinin top oynadığı parklara ilk ve en önce kimler gelir? Simitçi, falcı, işsiz baba ve küçük kızı, köpeğini gezdiren çok yaşlı teyze, izinli asker, bebekli yorgun anne, geliniyle kavgalı kaynana, okul kaçağı çocuklar ya da ilk seferinden (06.10) önce sigara içen otobüs şoförü. Hangisi?

Hayvanlar da parkların tadını çıkarırlar; otomobil ve cadde tehlikeleri yoktur burada. Üstelik kendilerine merakla yaklaşan çocuklarla oynama ve beslenme imkanları da vardır. Köpek, kedi, serçe, güvercin, martı mutludurlar buralarda. Eğer günlerden pazarsa piknik yapan aileler, çıraklar, kalfalar, izinli garsonlar/askerler, kapıcılar ve tabii ki çocuklar ve ötekiler doldurur buraları. Sesler daha da artar, baloncular da pazarları gelirler. Arada kaset satıcıları da görünür/kaybolur. Kitap okuyan yalnızlara daha çok hafta içi öğlen civarında rastlanır. Çocuklar: Oynar, ağlar, birşeyler yer. Büyükler: Vakit geçirir, bekler, uğrar, dinlenir, ya da oradan geçerler.

Gün boyu pek çok şeyler yenir parklarda. Ayçekirdeği, simit, sandviç, lahmacun, beyazpeynirdomatesli sandviç, mısır, dondurma, pamuk helvası, macun, elmaşekeri... Ayrıca yaşlıların sarı leblebi gibi kuruyemiş atıştırmaları ile devamlı çenelerini oynatmaları kendi kendilerine konuşuyorlarmış gibi, karşımıza sık sık çıkan manzaralardan sadece bir tanesidir.

Neler yapılır: Genellikle dinlenilir. Yerlere, otlara ağaçlara, oynayan çocuklara, genç annelere bakılır ve bu arada başka şeyler düşünülür. Çocuk gözetlenir; düşmesin, kavga etmesin diye. Ağaçların altına yüzükoyun yatılır, bazen pabuçlar çıkartılır. Geçen yabancı turistler ısrarla/göz dikilerek seyredilir.

Çay bile içebiliriz bazı parklarda. Kıyılarında bir kenarlarında mutlaka kirli küçük plastik sandalyeciklerle süslü çay ocakları vardır. Gazeteler karıştırılır/okunur.

Buralardaki insanlar daha çok otobüse/minibüse binenlerden oluşur. Parklarda faydalı bilgiler edinir, tanımadıklarımızla tanışır, konuşuruz. Yemek tarifleri alışverişleri yapar, köpek cinslerinin ne kadar çok olduğuna şaşırırız. İşsiz-güçsüzlerin çokluğu dikkatimizi çeker. Mahalle tamircilerinin (elektrikçi, şofbenci...) yerlerini (yeni gelenleri ya da ustalarını) öğreniriz.

Ve sonra bir ara ışık azalmaya başlar. Gece kendi koyuluğunu parklara örter. Karanlığın kuralları çıkar ortaya. Şarap ve rakı içenler sinsice gelir, sessizce parkın koyu siyah bir yerlerinde içkiye otururlar. Arada bazen kızlı erkekli sarhoşlar gelir otomobillerle; salıncakta sallanır, bağırırır çağırır giderler. Ya da bir başka kuytuda münakaşa edenlerin sadece sesleri dolaşır havada. Bazen sessizce öpüşenler gizlice kımıldar dururlar soluk soluğa.

KİM KAPAR?

Gece geçer. Sıra parkların kapanmasına gelmiştir. Son gölgeler de çekilir, salınarak. Çok yaşlı ve bilge ve çok kirli ve bakışsız bakan iki sokak köpeği uzanır çöp tenekeleri ile salıncaklar arasında bir yerlere; onlar kapatır parkları tüm tecrübeleri ile duydukları ile gördükleri ile yaşadıkları ile gelecekleri ile rüyaları ile ...

AFİYETE DOĞRU (2)

Kaynar suda pişmiş makarnayı kevgire boşaltın ve soğuk suyun altında bir güzel, bol bol yıkayın. Bunu neden yapıyoruz? Çünkü onları, sıcaktan gevşemiş, rehavet çökmüş durumlarından kurtarmak istiyoruz. Boş tencerenin içine biraz katı yağ (kahvaltılarınızdan artan sağına soluna / yağlı kağıdına eski reçellerin bulaşmış olduğu bir margarin parçasından) koyun. Soğuk sularla yıkanmış, artık tertemiz ve de üşümüş makarnayı eski tenceresine boşaltın. Tekrar geriye bıraktığı ılık yerine dönen makarnayı burada ummadığı/tanımadığı, ilk kez karşısına çıkan sarı yumuşak bir plastik parçası gibi bir şey bekliyordur. Yine kısık ateşte onları beraberce yavaşça karıştırın. Yağın nasıl eridiğini, beyaz çubuklar arasında nasıl saklana/gizlene dolandığını görün. Onu çatalınızla sessizce itekleyerek tencerin dibine doğru yuvarlayın. Kurcaladıkça yağ topağının nasıl küçüldüğünü hayretle göreceksiniz. Evet, sabırla bu gezdirmeye devam edin. Sonunda, evet sonunda beyaz topak yağ eriye eriye gözlerinizin önünde yok olacaktır. Umutsuz bir aşk gibi. O artık yoktur. Yüzlerce makarna çubuğunuz yalnız ve pırıl pırıl yağ içinde kalmıştır. Hepsi de birbirlerine sarılmış öylecene duruyorlardır. Kalabalık ve de tek başlarına. Çatalınızı çektiğinizde kımıltısız öylecene kalakalırlar... (**Bütün hüner sosta.** Kimler makarnayı sevmez. **Menemenin süzgece bakış açısı** . Makarna burcu'na kimler inanır. **Akıllılar zeytinyağı mı kullanıyor?** Hakiki acılı salça ne renktir? **Ev sahibi geldiğinde makarna nasıl ve neden saklanır?...** ile ilgili açıklamalarımız önümüzdeki sayılarda devam edecektir).

Ağlara takılmasıyla raslantı sonucu bulunur.

ÇOK ESKİDEN

BİR GÜN..

YILLAR ÖNCE MENTEŞE ADLI KÖY VARMIŞ. BİR GÜN, HERKES BİR TELAŞLARDA. DÜĞÜN HAZIRLIKLARINDA. KAZAN KAZAN KEŞKEKLER YAPILMAKTA. TAM BU CURCUNADA AKŞAM VAKTI YAŞLI BİR İHTİYAR GELIR KÖYE: O GÜNE KADAR HİÇ GÖRMEDİKLERI VE SU İSTER KOŞUŞTURANLARDAN. KİMSE İLGİLENMEZ YA DA ANLATILANLARIN BİR BİÇİMİNE GÖRE DE "BİRAZ BİZE YARDIM ET HELE SONRA YİYECEK - İÇECEK VERİRİZ" DERLER. YARDIM EDER İHTİYARCIK AMA SONRA YİNE DE KİMSE ONUNLA İLGİLENMEZ HATTA AZARLARLAR BİLE. RİVAYETE GÖRE ARTIK BU İLGİSİZLİĞE DAYANAMAZ İHTİYAR KIZAR VE "AŞINIZ KURT, YERİNİZ YURT" OLSUN DER, LÂNET OKUR VE KAYBOLUR. KİMSE ÜZERİNDE BİLE DURMAZ, OMUZ SİLKERLER. AMAAA KAZANLARI AÇTIKLARINDA BİR DE NE GÖRSÜNLER TÜM KEŞKEKLERİN YERİNDE KURTLAR KAYNAMIYOR MU?

VE İŞTE O GÜNDEN SONRA HASTALIK, FELAKET, KITLIK.. DERKEN KÖY İFLÂH OLMAZ. VE TAŞINMALAR VE GÖÇLER VE AYRILMALAR BAŞLAR. KÖY BOŞALIR VE DE KOCA KÖY ÇOK AZ BİR SAYIDA HANEYE DÜŞER.

OLAY GERÇEK VE DE DOĞRU.

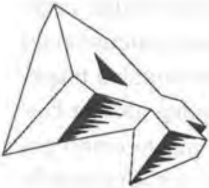
MENTEŞE'NİN OTOMOBİL YOLU YOK. EŞEKLE ANCAK ULAŞILABİLİYOR. BİR ÇOK TERKEDİLMİŞ HANESİ İLE HAYALET KÖY GİBİ. ÇANAKKELE/AYVACIK'A BAĞLI BEHRAMKALE KÖYÜNÜN KAHVESİNDEN (EGENİN EN GÜZEL KAHVESI) OVAYA BAKTIĞINIZDA İLERİDE Kİ YAMACIN TAM ÜZERINDE BİRAZ SAĞINDA YER ALIYOR. ZAR ZOR DA OLSA GÖREBİLİRSİNİZ. EVET, UZAKTA BİR KÖY VAR ORADA, YILLAR ÖNCE TERK EDİLMİŞ...

TOP D Ö R T + B İ R

1- SOUR TIMES - PORTISHEAD **Süre:** 4'11

Solist: BETH GIBBONS **Albümün adı:** DUMMY.

Yollar ve insanlar. Birliktelikleri çok zor, biraraya geldiklerinde dünyayı değiştirebilirler.

2- GLORY BOX -PORTISHEAD **Süre:** 5'06

Solist: BETH GIBBONS **Albümün adı:** DUMMY.

Gerçek ve sanalın birleştiği yerde zemin kaygan, hava kötü.

3- MYSTERONS - PORTISHEAD - **Süre:** 5'02

Solist: BETH GIBBONS **Albümün adı:** DUMMY.

Hangi yönü izlerseniz izleyin birşey farketmeyecek. Yol ayrımları depresifdir.

4- NOBODY LOVES ME- PORTISHEAD- Süre: 5.01

Solist: BETH GIBSON **Albümün adı:** DUMMY.

Biz sizi seviyoruz.

+1- PROTECTION- MASSIVE ATTACK

Bir süre için ya da bütünüyle. Şehirden yarın sabah ayrılıyorsunuz. Gideceğiniz yerde sevgiliniz sizi beklemiyor. Gece saat :3:00'ten sonra, son bir şehir turu. Bütün şehir, tek plan.

Ekonomik değeri yoktur. Ömrü dipte geçer.

ŞARKI SÖZÜ YAZARLARININ

Son çıkan ve herkesin pek çok sevdiği sokaklarda evlerde söyleyip durduğu tüm şarkıların sözleri bilgisayara veri olarak verildi. Input. Türk pop müziği üzerine bilgisayardan bir yorum istedik. Ve 'Beste sözlerindeki etkiliyici nedenlerin ortaya çıkarılması amaçlı' bir program düzenlendi.

Uzun ve karışık işlemlerden sonra bilgisayar output'una (çıktısına) göre işin esası "U" harfinde. Evet, içinde "U" harfi olan şarkılar toplum tarafından da gençler tarafından da daha çok seviliyor ve de tutuluyor. Aşağıda yayımladığımız bir örnek liste de verdi bilgisayar.

Ve en önemlisi Haziran ve Mayıs aylarında liste başına çıkacak yerleşecek çok satan şarkıların da mutlaka içlerinde "U" harfi olacağını kesinlikle belirtti. Ayrıca bilgisayar Sezen Aksu, Nükhet Duru, Mustafa Sandal, Kenan Doğulu ve Burak Kut'a daha çok şans tanıdığını bildirdi.

Output:

Muradına ermeli... Mustafa Sandal/ Vur kadehi... Serdar Ortaç/Anasının kuzusu/Unutmamalı...Tarkan/Muhabbet olsun... Kenan Doğulu /Bütün numaralar var bende... Yonca evcimik//Her yudumda ağlarken ben sana... Ümit Besen /Kalbim duraksız... Yıldız Tilbe /Bir duru sözle gönül alana... Sevtap Erener /Haydi söyle, uykusuz gecelerimi... İbrahim Tatlıses/Eğrisi doğrusu ... Nilüfer

Ek bir programla eski şarkılar tarandı ve aynı netice ortaya çıktı.

Bütün liste başı şarkılarında "U" harfi var. Evet anahtar tılsımlı harf "U".

Eskilerden örnekler :

Uykusuz Her gece... Ajda Pekkan;

Firuze... Sezen Aksu

Doktorum nerede... Fatih Erkoç

Evet, yeni beste sözü yazarlarına; .U'ya dikkat.

Gelelim hazır şarkı sözlerine:

"uyku tuttu beni , tuttu da kuruttu beni"
"Uslu uskumru uçur beni"
"tuzlu suyumu içme dokunur"
"susuzluk kuşum durumum kusurlu, sen git ben seni bulurum"
"Uydur uydur dur""

Yukardaki fotoğrafta kitlelerden bir görüntü

ŞİZOFRENGİ

Bütünüyle kuşkuda olduğu cümle alemce bilinen dergi, Periyodu bozuk dergi, ne zaman çıkacağını kendisi de bilmeyen dergi, aniden bi bakmışsınız çıkmış dergi, okuruna arada bir küfrettiren dergi, e o kadar olacak artık dergi, ne idüğü belirlenmemiş dergi, karosercilerin, züccaciyecilerin, nakliyat ambarlarının, dolunaylı gecelerin, yolculukların, ıpıssızlıkların, ıslak kaldırım akşamlarının dergisi, anlayın işte ....bir dergi

MARİFETLERİ:

- dördüncü yıla girmek
- 18 sayıdır sürmek
- akşamları geç yatmak
- sabahları küfrede ede erken kalkmak
- evlerden mümkün olduğunca çıkmamak
- üç kitap çıkarmak: **Şizofrengi Kitabı**/Şizofrengi

Şaşkın Karayolu Balinaları/Fatih Altınöz
Yaşayıp, ölmek, aşk ve avarelik üzerine kısa bir roman/Süreyyya Evren
Para bulunursa bir tane daha çıkarmak..
Erdemin Peşinde/After Virtue, Alasdair Mc Intyre, çeviri Muttalip Özcan

YAYIN KURULU: (Dünyada bulunma sürelerine göre)
Mehmet Şenol, Fatih Altınöz, Kültegin Ögel, Yağmur Taylan
Libero: **Tarık Sipahi**
Mizanpaj: **Faruk Baydar**
Dizgi: **Erkan Altun**
Düzelti: **Alper Zorlu**
Yardımcı erkek oyuncu: **Muzaffer Göçüncü**
Yardımcı kadın oyuncu, niyet ederse Oscar bile alabilir: **Zülal Canpolat**
Müzik: **Dead Can Dance, Portishead, Camouflage, Oil on Canvas, Traffic, Sertab Erener, Erik Satie, Oregon**
Executive Producer: **Muğlak**
Matbaada: **Yılmaz Dinçberk Flarmoni Orkestrası**
Kağıtta: **İnsaflı satıcılar**
Dağıtımda: **Memleketin ve Avrupa'nın orasındaki burasındaki dostlar**
Duyuru: **Bir dahaki sayı aşk ağırlıklı**
Leylekler: **fatih, tarık, dörti heri, meltem, haymanalı rüstem, bebekli yorgun anne, abdurahman çelebi, yağmur, allem kallem, kültegin, faruk, resul abi, neil armstrong, turgut, remzi, gece vapurları, mehmet**